

ma jummalafartlikko tunnistusse peäle, oh se olgo nüüd weel teie surem murre! Ons Jēsand teile ihho ja hinge rammud weel teie ello otsani heldeste jätkanud, siis olgo se teie joud tarwilisises püüdmisses teggew. Sest senni kui ello pääw alles on, peate Jummalä pärälissed teud ärrateggema: õ tulleb, mil ükski ei sa middagi tehha. Ägga teie silmad sago ennam teise ello pole pöördud, kui sellesinnatse ello pole, ennam selle tulleva aegeme pole, mis peame otsüma, ja mis teil ni liggi on. Se künal, mis teie wimist teed peab walgustama, se tulgo teile taewast mahha, neist rigidest, kus se igaawene ello wallitseb. Ärratage ägga ühtepuhko omma hinge, et saaksite enne kui lõppe kord kätte jouab, jubba siin Ma peäl se iggawesse ello rõmo suggu ommeti maitsda. Sel wiisil saab teie seestpiddine innimenne iggapääw uendatud, olgo ka et se wäljaspiddine innimenne ikka ennam abbraks lähhäb. Menda

sate siis rahhoga siit labkuda, ja teie ello te saab neile, kedda enneste järrele jättate, truiks jubhatajaks paistada taewa wärra, wotte pole.

IV.

Üks moisa wannem wallitses ni lahkeste ja targaste omma walla rahwast, et arm ja hirm parrajaste ja õigust möda temma wallitsusse nou olli, olgo ka et arm ikka hirmust üle läks. Kulas truieste se järrele, kas walla üllewaatjad piddid õiged ja hoofsad mehhed ollema. Ägga segi pärrast wõttis herra isse igga ühhe kääst temma pallumist ja temma hädda kaebamist kuulda. Suur käärin tousis siis kui herra teada sai, et hopman ehk kubjas olli ommast peast üht ehk teist tagaasi saatnud, kes olli iggatsend, herraga kokko sada. Wägga suurt luggu piddas moisa wannem sest, et rahwast aegaste Jummalä pühha sanna polest walgustati ja mu tarwilisise asja sees õppetati. Sepärrast